

stemmelse, der var imellem Folketinget og Landstinget. Den bestod deri, at man i Folketinget, vel ikke med Enstemmighed, men dog med Flertal, vedtog en Bestemmelse om Adgang til Appel af saadanne Sager, ubegrænset i Modsætning til, hvad der gælder om alle andre Retssager, for hvilke der er en bestemt Tidsfrist, inden hvilken de skulle appelleres, og siden skal man tie. Men med Hensyn til disse Sager vedtog man en Bestemmelse om, at man skulde kunne appellere ubegrænset; det mente man ikke her i Tinget at ville gaa ind paa, den daværende Minister vilde heller ikke gaa ind derpaa, og dermed bortfaldt Lovforslaget. Det var vistnok i Slutningen af Rigsdagssamlingen, og Sagen har saa hvilet siden den Tid. Den har dog vakt Interesse i vide Kredse, det vil enhver have erfaret, som har bevæget sig i disse Forhold. Cheferne for Brevskriverkontorerne her i København ere interesserede deri for at blive fri for disse alenlange Lister, som de nu maa skrive af Dag efter Dag; de vilde være glade ved, om Folierne omsider kunde blive rensede ud og ordnede, og ude paa Landet gælder det samme. Københavns Grundejerforening har ogsaa vedtaget at rette en Opfordring derom. Denne blev rettet til mig og min afdøde Kollega og gik ud paa atter at indbringe Forslaget her i Tinget. Det er for at efterkomme den Anmodning og afhjælpe den Trang, som her er til Stede, at jeg nu tillader mig at forelægge dette Lovforslag.

Det andet Lovforslag, jeg skal tillade mig at forelægge, lød saaledes, da det blev indbragt i Samlingen 1901—02: Forslag til Lov om Aktsbeskrivelse m. m. i civile Sager. Det blev ligeledes modtaget med stor Velvilje fra alle Sider. Det er et lille, men ganske praktisk Lovforslag, som kort at fortælle gaar ud paa at indskrænke Bekostningen ved en Appel, at fritage Appellanten for at betale i dyre Domme meget store og omfangsrige Akter, som i Virkeligheden ikke ere til nogen Nytte, og ligeledes at befordre Appelprocessens Hurtighed derigennem, at Retskriverkontorerne, som skulde udfærdige disse Akter, og som nu ofte maa være Maaneder om at udfærdige dem, kunne faa dem færdige i forholdsvis kort Tid — alt dette kun paa den Maade, at man bliver enig om, at en Del af de originale Dokumenter kunne vedhæftes Akterne i Stedet for at afskrives. Det er hele Hemmeligheden ved dette Lovforslag. Det blev vedtaget her i Tinget, efter at der var

nedsat et Udvalg til dets Behandling, og efter at der var indsat forskellige Ændringer deri, navnlig paa Foranledning af den højtærede Justitsminister. Sagen blev modtaget med stor Velvilje i det andet Ting, der nedsatte et Udvalg til dens Behandling. Dette Udvalg afgav den 17. Maj 1902 en Beretning, hvori udtales, at Udvalget synes meget godt om Lovforslaget og tilraader dets Vedtagelse, men der foresloges dog nogle mindre væsentlige Forandringer i Teksten, idet man mente, at man kunde udtrykke forskellige Bestemmelser paa en bedre, hensigtsmæssigere Maade. Man formulerede disse Ændringer saaledes som man ønskede dem affattede, hvis de skulde have været optagne som Ændringsforslag i en Betænkning og havde været bestemte til at skulle foreligge som Afstemningsgrundlag ved 2den Behandling. En saadan 2den Behandling fandt imidlertid ikke Sted, idet Rigsdagen blev hjemsendt kort efter Beretningens Afgivelse. Nu har jeg optaget denne Sag igen, og for at vise, i hvilken Grad jeg gerne vil komme overens med Folketinget, hvor det let kan ske, har jeg optaget de Ændringer, som Udvalget i Folketinget opstillede i sin Beretning, har ligefrem redigeret Forslaget saaledes, som det vilde være blevet, hvis disse Ændringer vare blevne vedtagne i Folketinget. Jeg mener nemlig ogsaa, at de Ændringer, der bleve foreslaaede, vare hensigtsmæssige. Principielle Forskelligheder findes der i, og for sig ikke imellem dette Forslag og det oprindelige, men naar jeg har tilladt mig at optage de af Folketingets Udvalg i sin Tid opstillede Ændringer, saa er det, fordi jeg nærer det Haab, at Sagen derved saa meget lettere vil kunne gaa igennem, ikke blot i dette Ting, men ogsaa i det andet Ting.

Formanden: Eksemplarer af Lovforslagene ville blive omdelte.

Man gik derpaa til den første Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov af 1. April 1871 om Undervisningen i de lærde Skoler i Danmark.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)